

Aksolotl'un Yeni Komşusu

Aysel Banu YAVUZAL

Aksolotl'un Yeni Komşusu

Aysel Banu YAVUZAL

Berrak mavi bir göletin çok derinlerinde, Ripple Hollow adında sıcacık küçük bir köy vardı. Yumuşak yeşil yosunlar perde gibi salınıyor, yuvarlak çakıl taşları deniz kabuğu şeklindeki evlerin arasında düzenli patikalar oluşturuyordu. Her şeyin tam ortasında, güldüğünde altı tüylü mercan solungacı titreyen, tumbul pembe bir aksolotl olan Axel yaşırdı. Huzurlu yuvasını her şeyden çok severdi.

Her sabah Axel zümrüt yeşili yosun çantasına küçük hazineler doldurur ve köyde yüzerdi. Kapı eşiklerini süpüren salyangozlara, sazlıklarda kovalamaca oynayan küçük balıklara el sallardı. Yuvarlak, koyu mor gözleri her küçük şeyde parıldardı. 'Günaydın, Ripple Hollow!' diye seslenirdi ve bütün köy ona gülümsüyormuş gibi olurdu.

Bir gn nilfer yapraklarının yanında yeni bir Őey belirdi. Bella adında kk bir su bceęi, geniŐ yeŐil bir yapraęın altına saklanmıştı. Parlak deniz mavisi kabuęu soluk bronz beneklerle kaplıydı ve kk sarı bir saz Őalı giyyordu. Kehribar rengi gzleri yarı kapalıydı, iki kısa anteni endiŐeyle sarkmıştı. Uzak bir gletten gelmişti ve ok utangatı.

Bella suda sürüklenen bir dalla çok çok uzun bir yol gelmişti ve şimdi buradaki her şey ona tuhaf geliyordu. Salyangozlar daha büyük, sazlar daha uzun, sesler yeniydi. Sarı şalını daha sıkı sardı ve yaprağın altından dışarı baktı. 'Belki de burada kalsam iyi olur,' diye fısıldadı kendi kendine. 'Beni kimse tanımıyor, ben de kimseyi tanımıyorum.'

Axel küçük misafiri hemen fark etti. Onu korkutmamak için yavaşça yaklaştı, uzun yüzgeçli kuyruğu arkasında usulca salınıyordu. 'Merhaba!' dedi en sıcak sesiyle. 'Ben Axel. Buraya yeni gelmiş olmalısın. Ripple Hollow'u benimle keşfetmek ister misin?' Bella kehribar gözlerini kırpıştırdı ve çok küçük bir baş hareketiyle onayladı.

Önce Axel, Bella'ya her renkten yuvarlak taşların neşeli bir mozaik oluşturduğu çakıl patikayı gösterdi. Bella şaşkınlıkla nefes aldı. 'Çok güzeller!' dedi. Axel sırttı ve küçük deniz kabuğu kolyesine dokundu. 'Bu patikayı köylüler birlikte yaptı,' diye açıkladı. 'Herkes bir taş ekledi.' Bella bütün renklere baktı ve içinde küçük bir hayranlık kıvılcımı hissetti.

Sonra küçük balıkların kovalamaca oynadığı sazlıklara gittiler. Küçük balıklar hızla yüzüp kıkırdıyorlardı ama Bella yaklaşıncı sessizleşip merakla baktılar. Axel onu gururla tanıttı. 'Bu Bella! Uzak bir göletten ta buraya geldi.' Küçük balıklar hoş geldin der gibi yüzgeçlerini kıpırdattılar ve Bella'nın antenleri birazcık yükseldi.

Sonra Axel, Bella'yı yaşlı ve yavaş bir salyangozun kapı eşiğini parlattığı deniz kabuğu evlerine götürdü. 'Hoş geldin, küçük,' dedi salyangoz sevecenlikle. Bella merhaba demeye çalıştı ama sesi küçük bir ciyaklama olarak çıktı. Axel'in solungaçlarının arkasına saklandı. 'Sorun değil,' diye fısıldadı Axel. 'Buradaki herkes dost canlısıdır. Acele etme.'

Bella yardım etmek istiyordu ama kendini çok küçük hissediyordu. Bir kapı eşiğini süpürmeye çalıştı ama süpürge kocamandı. Bir çakıl taşı taşımaya çalıştı ama taş çok ağırdı. 'Burada hiçbir şeyde iyi değilim galiba,' dedi üzüntüyle ve utangaç kehribar gözleri endişeyle doldu. Axel küçük kabuğunu okşadı. 'Aramaya devam edelim,' dedi.

Köşeyi dönünce köyün inşaat için çakıl taşlarını ve deniz kabuklarını sakladığı sessiz bir yer buldular. Dağınık bir yığındı —burada gri taşlar, orada pembe kabuklar, hepsi birbirine karışmıştı. Bella küçük başını yana eğdi ve yığına uzun uzun baktı. Birden kehribar gözleri kocaman açıldı. 'Ah!' dedi usulca. 'Bunlarla ne yapacağımı biliyorum.'

Bella çakıl taşlarını ve deniz kabuklarını güzel desenler halinde düzenlemeye başladı. Pembe kabukları bir kavis şeklinde dizdi, sonra gri taşları küçük yıldızlar gibi aralarına yerleştirdi. Altı ince bacağı hızla ve dikkatle hareket ediyor, çalışırken sarı şalı dalgalanıyordu. Kısa süre sonra dağınık yığın, suda parıldayan güzel bir renk sarmalına dönüştü.

Köylüler Bella'nın ne yaptığını görmek için yüzdüler. 'Ne harika!' dedi yaşlı salyangoz. 'Köyümüz hiç bu kadar güzel görünmemiştir.' Küçük balıklar sarmalın etrafında mutlulukla daireler çizerek yüzdüler. Bella saz şalının arkasından dışarı baktı ve kehribar gözleri ilk kez parlak ve gururluydu. Axel tombul, dört parmaklı ayaklarını birbirine cıırttı.

O günden sonra Bella'nın Ripple Hollow'da çok özel bir işi oldu. Her patikayı, her kapı eşiğini ve hatta ziyaretçileri karşılayan büyük taş kemerini süslemek için çakıl taşları ve deniz kabukları düzenledi. Köylüler ona göletin her yanından güzel taşlar getirdiler. 'Teşekkürler, Bella!' dediler ve antenleri sevinçle kıpırdadı.

Bella artık nilüfer yapraklarının altına saklanmıyordu. Axel'inkine yakın sıcacık bir deniz kabuğu evde yaşıyordu ve her sabah Axel'le birlikte köyde yüzüyordu. 'Ripple Hollow'a geldiğin için çok mutluyum,' dedi Axel bir gün. Bella utangaç gülümsemesiyle gülümsedi. 'Beni davet ettiğin için mutluyum,' diye yanıtladı. 'Yeni bir yere ait olabileceğimi bilmiyordum.'

Bütün köy ne kadar daha mutlu olduğunu fark etti. Bella'nın güzel desenleri her patıkayı neşelendiriyor, nazık halleri herkesi daha iyi kalpli yapıyordu. Bir gün yeni bir iribaş ailesi geldiğinde, önce Bella yanlarına yüzdü. 'Merhaba!' dedi. 'Ripple Hollow'u benimle keşfetmek ister misiniz?' Ve iribaşlar tıpkı bir zamanlar onun gibi gülümsediler.

Axel ve Bella pürüzsüz bir taşın üzerine oturup suyun üzerinde dans eden güneş ışınlarını izlediler. 'Yeni bir arkadaşı karşılamak bütün köyü güçlendirir,' dedi Axel. Bella başını salladı, deniz mavisi kabuğu parlıyordu. 'Nezaket, gölete atılan bir çakıl taşı gibidir,' dedi. 'Herkesi bulan dalgalar yaratır.' Ve Ripple Hollow'da dostluk dalgaları hiç durmadan yayıldı.